

Vzhůru - Marek Ztracený

Pomalů a s nádechem sebevraždy,
ve mně dozníváš, v tuhle chvíli, doufám, že navždy.
Ztrácíš se ze mě, tiše a přímo,
ztrácíš se ve mě jak dobrý víno,
jako slova ze slušnosti, jako fráze z nutnosti.
Dozníváš ve mně a rezonuješ pořád stejně.

Vzhůru pomalu nahoru se vracím,
ke svým názorům a sním.
Vzhůru ze země a lepší člověk bude ze mě,
bez tvého náporu a zřejmě už tě nemiluju.

Pomalů a s nádechem sebevraždy,
ve mně dozníváš, v tuhle chvíli, doufám, že navždy.
V hlavě mi znějí naše hádky,
nechci tě zpátky, zdolávat dálky,
a mezi náma, tak už jsme mrtví.
Dozníváš ve mně a rezonuješ pořád stejně.

Vzhůru pomalu nahoru se vracím,
ke svým názorům a sním.
Vzhůru ze země a lepší člověk bude ze mě,
bez tvého náporu a zřejmě už tě nemiluju.

Vzhůru pomalu nahoru se vracím,
ke svým názorům a sním.
Vzhůru ze země a lepší člověk bude ze mě,
bez tvého náporu a zřejmě už tě nemiluju.